

[Anne Birgitte Lundholt]

kelte udgifter i budgettet. Det er også derfor, jeg har præciseret, at det er i diskussionen om de love, der ligger til grund for budgettet, vores modstand viser sig.

Vi har markeret vores modstand imod skattelovene, den såkaldte arbejdsmarkedsreform og andre love før sommerferien. Vi vil fortsat markere vores modstand imod den lovgivning, som vi ikke mener er rigtig, og som skal følge op på finansloven; her vil vi gøre det helt klart for alle, at vi er imod.

En stemme for finansloven er ikke det samme som at have indgået et forlig om finansloven. Vi håber stadig, at regeringen ønsker et bredt forlig om finansloven, sådan at der ikke bliver stop-go-politik efter et folketingsvalg, der er relativt nært forestående. Derfor opfordrer vi regeringen til at gå ind i sådanne forhandlinger omkring et forlig. Men får vi ikke dette forlig, er forskellen, at vi kan stemme for budgettet, men vi er ikke bundet af de love og dermed de enkeltheder, der ligger i budgettet.

Hr. Jes Lunde har deltaget i finanslovforhandlingerne i så mange år, at han udmærket ved, at man ikke under en førstebehandling, inden man går i realistiske forhandlinger – for det håber vi regeringen gør – lægger et færdigt tal ud på, hvor og hvor meget og hvad man vil spare; det vil være fuldstændig urealistisk. Men jeg kan forsikre hr. Jes Lunde, at en simpel gennemregning vil kunne medføre, at hr. Jes Lunde selv kan besvare spørgsmålet.

Jeg glemte en enkelt bemærkning før om erhvervsbeskatningen i skattelovgivningen. Jeg kan desværre forsikre hr. Peter Duetoft, at jeg har modtaget adskillige eksempler på små og mellemstore virksomheder og specielt familieejede virksomheder, der efter skattereformen på grund af de nye regler vedrørende goodwill, hovedaktionærbeskatning osv., bliver nødt til enten at udsulte virksomheden i forbindelse med salg eller generationsskifte eller lukke og dermed lukke arbejdspladser.

Formanden:

Hr. Svend Heiselberg i ordførerrækken.

Svend Heiselberg (V):

Indledningsvis skal jeg sige, at det er ikke den samme ordførertale, jeg holder i dag, som jeg holdt sidste år! Det skyldes, at det finanslovsforslag, som vi her i dag førstebehandler, sætter en slags Danmarksrekord.

Aldrig tidligere har en regering, der forventer stigende beskæftigelse og lavere arbejdsløshed, præsenteret Folketinget for et finanslovsforslag med et underskud på 56 mia. kr. – lig med 11.000 kr. pr. borger. Ja, faktisk er tallet større, idet regeringen regner med en ekstraordinær indtægt på 5,5 mia. kr. fra realrenteafgiften i 1994. Det skyldes lånombytningen, som påfører pensionskasser og andre en ekstra skattebetaling i de nærmeste år. Der er tale om en engangsindtægt, som på papiret sænker statens underskud.

Som vi ved fra erfaringer med Socialdemokratiet, bliver underskuddet betydelig større. Vi har set det i år, hvor underskuddet bliver henved 50 pct. større end på den finanslov, vi vedtog sidste år.

Rødkløverregeringen har i dag fremhævet, at det var den borgerlige regerings finanslov, som den fik ansvaret for. Men det argument holder ikke, for enhver ansvarlig regering har pligt til at styre efter det driftsmåltal, som er i den finanslov, som den har ansvaret for. Regeringen burde selvfølgelig have revurderet budgettet; det er det, man gør i enhver husholdning, hvis udgifterne langt overstiger det, man havde budgetteret med. Og regeringen var i den heldige situation, at den kunne regne med, at både De Konservative og Venstre ville have hjulpet med til at overholde måltallet.

Men netop begrebet driftsmåltallet har jo altid redet Socialdemokratiet som en mare, og derfor har man også afskaffet begrebet og erstattet det med noget mere diffust, som kaldes det udgiftspolitiske udgangspunkt. Der er her en væsentlig forskel. Vi havde et loft, og rødkløverregeringen har et udgangspunkt. Et loft, som vi skulle forsøge at holde.

Lad mig minde om, at statsunderskuddet det seneste år under KV-regeringen blev 35,3 mia. kr. Det anså vi selv for alt for stort, men vi havde ingen politisk mulighed for at få det nedbragt. Men vi løber ikke fra vores medansvar for de tidligere års underskud på statsbudgetterne. Derfor tilbyder vi også at være med til at forsøge at sænke det underskud, som fremgår af finanslovsforslaget.

Venstre har aldrig lagt skjul på, at vi frygter de store statsunderskud, og derfor siger vi også, som vi gør, at pengene fosser ud af statskassen, når Socialdemokratiet har ansvaret. Når vi i Venstre er imod det store statsunderskud,